

Být vdovou je také povolání

Více než 250 žen, které ztratily své muže, přijelo v závěru minulého týdne na Velehrad.

„Manžel zemřel při naší společné pouti do španělského Santiaga de Compostela. Nejtěžší pro mě v tu chvíli bylo oznámit to dětem a vrátit se domů do normálního života,“ svěřila se paní Ludmila. Útěchu našla tehdy především v modlitbě a podpoře všech, kdo s ní putovali. „A v modlitbě nacházím sílu stále,“ připomněla.

Druhá z žen, paní Marie, přišla o muže před deseti lety. „Slyšela jsem tehdy uvnitř hlas, který mi ří-

kal: ‚Na nic se neptej.‘ Dnes už chápu, proč se to stalo. Jelikož jsem sama, mohu více pomáhat ve farnosti a věnovat se i seniorům,“ uvedla.

Podle olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera je právě služba jednou z možností, jak vdovský úděl naplnit. „Milujte, a láska vám ukáže, kde je vaše místo,“ řekl přítomným vdovám arcibiskup, který taková setkání považuje za velmi užitečná: „Zkušenost lidí s podobným osudem může být pro účastníky velkou pomocí,“ zmínil.

Pozdravit vdovy přijel také českobudějovický světitel biskup Pavel Posád, podle něhož je důležité, aby lidé život po ztrátě partnera vnímali jako nové povolání. „Nesmí to být jen provizorium, tento stav trvá

i desítky let,“ dodal biskup, který pečuje o společenství zasvěcených vdov v západních Čechách.

V odpolední části programu pak Marcela Řezníčková z olomouckého rodinného centra seznámila přítomné s nabídkou dalších akcí. „Příští setkání se uskuteční v sobotu 18. května v Olomouci, informace jsou k dispozici na webových stránkách www.rodinnyzivot.cz,“ uvedla.

Svou radost ze setkání neskrývala ani iniciátorka a koordinátorka akce Alena Panáková z Centra pro rodinu ve Vizovicích. „Je dobře, že vdovy pomalu vystupují z ústraní a je o nich slyšet. Vždyť mají co nabídnout – modlitby za potřeby církve i své utrpení,“ uzavřela Panáková. **JIRÍ GRAČKA**